

štin Egger iz Št. Ilja v Slov. goricah na delo, je opazil ob robu ceste moškega, ki je ležal z obrazom proti zemlji. Egger je poklical orožnike, kateri so prepoznali v mrtvem 58 letnega zidarja Jožefa Marko. Poizvedovanja so dognala, da se je mudil Marko zvečer pred smrtjo v krčmi v Štrihovcu pri Št. Ilju in se je vračal vinjen krog osmih zvečer proti domu. Med potjo mu je spodrsnilo, padel je, ni mogel vstati in je radi ostrega nočnega mraza zmrznil. Marko, ki zapušta vdovo s tremi otroci, je bil nazadnje zaposlen pri državni železnici.

Nesreča pri obešanju na tovorni avto. Ko so bili otroci v Št. Lovrencu v Slov. goricah izpuščeni iz šole, je privozil skozi vas počasi tovorni avto. Otroci so se obesili zadaj za vozilo. Med neprevidnoži je bil tudi Janez Križan iz Kukove. Izven vasi je začel avto hitreje voziti, deca so spustili avtomobil, le Križan se ga je še obdržal. Znatno pospešena brzina je pogonila dečka v občestni jarek, kjer je obležal s tako hudimi poškodbami, da dvomijo v ptujski bolnišnici o njegovem okrevanju.

Vozilek ubil otroka. Pri Malgajevih na Ostrožnem pri Celju se je igral zunaj pri poslopju dveletni sinko Jožek, na katerega se je prevrnil voziček tako nesrečno, da mu je prebil lobanjo in je kljub zdravniški pomoči v celjski bolnišnici kmalu po nesreči umrl.

Posestnik se smrtno-nevarno opekel. V Gornjem Podteru pri Ljubnem v Savinjski dolini se je porušil pri reševanju konj iz gorečega poslopja strop na 62 letnega posestnika Janeza Konšaka, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico s smrtno-nevarnimi opeklinami na glavi in je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Zrtev neprevidnega skoka iz vozečega vlaka. Na novi progi Sevnica—Št. Janž se je zgodila nesreča radi neprevidnega skoka z vozečega vlaka. Iz Trbovelj sta se odpeljali domov 16 letna Marija Vehovar iz Zgur v občini Šmarjeta na Dolenjskem in njena mati Marija. Na postaji Sevnica sta

prestopili na šentjanski vlak, da se popeljeta do postaje Tržišče, katero sta pa prezrli med vožnjo. Ko je vlak že vozil z omenjene postaje, sta obe skočili iz vagona. Materi se ni zgodilo nič hudega, ker je skočila v smeri vožnje, hčerka je tvegala skok v nasprotno smer in obležala nezavestna. V zelo resnem stanju so prepeljali neprevidnico v bolnišnico v Brežice.

Pes povzročil hudo nesrečo. V trgovini s kožami Rafaela Batističa v Stražišču pri Kranju zaposleni 30 letni mesarski pomočnik Alojzij Klepec se je vrnil v noči domov. Ko je stopal po stopnicah v stanovanje, se mu je veriga dobrihajočega se mu domačega psa zapletla med noge, da je padel in se je hudo poškodoval na hrbtenici in glavi. Ponesrečenega so prepeljali v resnem stanju v ljubljansko bolnišnico.

Delavec ob vseh pet prstov na roki. Anton Dežman, 28 letni mizar, je bil zaposlen pri stroju Splošne maloželezniške družbe v Šiški pri Ljubljani. Med delom mu je po nesreči odtrgal stroj vseh pet prstov na desni roki.

Razne novice

Korak k sporazumu s Hrvati. V prostori Gasilske zveze v Beogradu je bil dne 9. februarja soglasno izvoljen za starešino Gasilske zveze g. minister Snoj. Na seji so sodelovali zastopniki hrvaškega gasilstva, ki niso bili na delu pri Gasilski zvezi od 15. julija 1937. G. Franc Snoj je bil od 15. julija 1937 samo vršilec dolžnosti starešine Gasilske zveze. Za prvega namestnika zveznega starešine je bil soglasno iz-

voljen g. Branko Svoboda, prvi namestnik starešine Gasilske zajednice v Zagrebu. Soglasno je bil sprejet predlog hrvaških gasilcev, naj se spremeni zakon o gasilstvu v duhu in pravcu popolne avtonomije gasilskih zajednic. Zgoraj navedeni važni sklepi Gasilske zveze so tudi korak do sporazuma s Hrvati.

Prepotrebno povečanje mariborske bolnišnice. Banska uprava se je odločila, da bo povečala mariborsko bolnišnico od 600 na 1200 postelj. Najprej bo že vendar enkrat dogotovljeno veliko poslopje, ki je bilo v surovem stanju zgrajeno pred dvema letoma. Nato bodo pričela dela na zgradbi drugih poslopij, predvsem porodnišnice, osrednje pralnice in kurilnice ter novega upravnega in stanovanjskega poslopja. Podrli bodo vsa nad sto let stara poslopja, ki so doslužila bolnišnici in njenemu gospodarstvu ter so danes že tako razrukana, da bi jih bilo težko popraviti. S prepotrebnimi gradbenimi deli bodo pričeli koj na spomlad.

Smrt 94 letne ženice, ki je svetniškemu škofu Slomščeku čistila čevlje in pletla nogavice. V Arji vasi pri Petrovčah je umrla v minulem tednu 94 letna Ana Debelak. Blagopokojna je živela v svoji mladosti kot cerkvenikova žena v Polju ob Sotli, pozneje pa v isti službi v Žalcu. Rada je pripovedovala, kako je hodil svetniški škof Slomšek na birme v Savinjsko dolino in mu je ona čistila čevlje ter krpala in pletla nogavice. Bila je mati devetim otrokom, od katerih jih živi še osem.

Iznajdba največjega pomena, če se bo le uresničila. Za kmeta so največja nesreča razne nalezljive bolezni, ki mu tolikokrat ugo abljajo njegov edini vir dohodkov — živino. Med najhujše sovražnike kmečke imovine spada svinjska kuga, katero so doslej kušali zajeziti živinozdravniki z različnim cepljenjem. Svinje so cepili, preden se se pokazali znaki kuge. Enkrat obolem svinjam ni bilo več pomoči. Ivan Ljubotjevič, svinjerejec iz okolice Bjelovarja v Slavoniji, je našel v Dalmaciji neko rast-

5.

Štefan je zjutraj dolgo spal in ni šel z materjo k rani maš. Šele okrog enajste ure se je odpravil od doma in je šel k »maši lenuhova«, ki je bila ob pol dvanajstih. Med mašo je bil zelo raztresen. Njegove misli so blodile zunaj in so se vedno na novo vračale k Nini.

Popoldne je peljal mater na sprehod. Vodil jo je po ulicah v središču mesta. Mati je občudovala predmete v izložbah in si mislila, kaj vse bi kupila, če bi imela dosti denarja. Nazadnje jo je sin peljal v slaščiarno. Kupil ji je sladoled in nekaj kosov peciva. Starka je bila vsa srečna in niti ni opazila, da je Štefan v duhu odsoten. Njegove misli so bile pri Nini. Ves čas je razmišljal o tem, kaj dela, s kom hodi? Najraje bi jo doma iznenadil, a si ni upal tja, ker mu je Nina rekla, da mu bo posebej povedala, kdaj jo bo smel na domu obiskati.

Večer je bil dolgočasen. Mati je čitala poljske časopise. On je nekaj časa sedel za mizo in zehal, potem pa šel spat. Mati se je čudila temu, a ni nič izpraševala, ker ji je bilo ljubše, da je sin doma poležaval, kakor pa, da bi bil zunaj.

V ponedeljek se je Štefan spomnil na svojo objubo glede diamanta. Na vse zgodaj je šel od doma, da bi si mogel ogledati izložbe draguljarjev.

Nekako sredi Glavne ulice je bila trgovina in zastavljavnica draguljarja Seligmana. Ob vhodu v trgovino je bilo veliko izložbeno okno, polno zlatih in srebrnih ur, verižic, prstanov, uhanov in raznih

drugih bleščečih predmetov. Štefan se je ustavil pred tem oknom in kake pol ure občudoval bogastvo, ki je bilo razvrščeno za steklom. Najbolj so ga zanimali prstani. Vsi so se mu dopadli in ni vedel, za katerega bi se odločil. Odšel je s sklepom v srcu, da bo enega gotovo kupil.

Po obedu se je vrnil pred trgovino. Spet je ogledoval prstane. Najbolj se mu je dopadel prstan z velikim briljantom, ki so ga obdajali rubini.

Naposled je odprl vrata in vstopil. Za pultom je zagledal debelega, plešastega, rdečeličnega možakarja. To je bil Izak Seligman. Možakar si je nataknil očala in pozorno opazoval fanta.

»Prstan bi rad kupil,« je začel Štefan.

Žid je položil pred njega kakih sto prstanov. Štefan je kmalu našel med njimi prstan z briljantom, ki je bil podoben onemu v izložbi.

»Koliko stane?« je vprašal.

»Dvesto dolarjev.«

Štefan ga je s strahom položil na prejšnje mesto. Cena se mu je zdela grozno visoka.

»Preveč je drag!« je zamomljal.

Seligman bi mu v rednih okoliščinah sedaj predložil 150 dolarski, nato 100 dolarski prstan in tako bi šel navzdol. Toda njegove pretkane oči so znale preceniti Štefanovo denarno moč in je brez nadaljnega kazanja poiskal prstan z majhnim diamantom, ki ga je cenil na petdeset dolarjev. Pri tem je pripomnil, da je cena v primeri z vrednostjo prstana zelo nizka.

(Dalje sledi)

da se mora v najkrajšem času naučiti kitajščine. Inženir se je lotil študija in v petih tednih se je toliko naučil jezika, da je lahko že nastopil svoje mesto.

Prebivalstvo Japonske

Statistični urad v Tokiu je objavil pregled ljudskega štetja, izvršenega na dan 1. oktobra 1938. Po tem štetju ima Japonska brez kolonij nekaj nad 72 milijonov prebivalcev. Število moških je le neznatno višje od števila žensk. Največ prebivalcev ima Tokio, kjer so našli 6.963.000 ljudi. Drugo največje japonsko mesto je Osaka. Japonska ima 148 večjih mest, med njimi 42, ki štejejo nad sto tisoč prebivalcev. Največja mesta v državi so: Tokio, Osaka, Nagoja, Kioto, Kobe in Jokohama.

★